

GDJE JE ISUSOV NAUK U DANAŠNJEM KRŠĆANSTVU?

أين تعاليم المسيح في النصرانية؟

< Bosanski – Bosnian – بوسني >



Laurence B. Brovn

لورنس بي براون



Prijevod:

Aleksandra Đorđević

Recenzija:

Fejzo Radončić

Jasmina Radončić

ترجمة:

ألكساندرى جورجيفيتش

مراجعة:

فيزو رادونتشيش

ياسمينا رادونتشيش

Gdje je Isusov nauk u današnjem kršćanstvu?



Vjerski učenjaci oduvijek su pripisivali načela kršćanske vjere učenjima Pavla više nego Isusovim učenjima. Ali koliko god ja želio da započnem tu temu, mislim da je najbolje da prethodno bacimo brzi pogled na Stari zavjet kako bi podržali tu tvrdnju.

Stari zavjet propovijeda da se Jakov hrvaao sa Bogom. Zapravo, Stari zavjet bilježi da se Jakov ne samo borio sa Bogom, nego i da je Jakov nadvladao (Genesis 32: 24-30). Imajte na umu da govorimo o malom mjehuru protoplazme koji se hrve sa Stvoriteljem čiji samo Univerzum ima **240,000,000,000,000,000,000,000** milja u prečniku, koji sadrži više od milijardu galaksija od kojih naša - Galaksija Mliječnog puta - je samo jedna (i uz to je još sićušna) i zar Jakov nadvlađuje? Žao mi je (što ovo moram da kažem) ali nekome je nedostajalo par strana kodeksa ponašanja kada je pisao taj pasus. Činjenica je, međutim, da nas taj pasus ostavlja u dilemi.

Mi moramo da - ili stavimo pod znak pitanja jevrejski koncept Boga ili da prihvatimo njihovo objašnjenje da "Bog" u gornjim stihovima ne znači "Bog" već da je to bio anđeo ili čovjek (što u suštini znači da se Starom zavjetu ne može vjerovati).

Zapravo, ova teškoća u tekstovima je postala toliko problematična da su u skorašnjim izdanjima Biblije pokušali da to sakriju i promijenili su prijevod riječi "Bog" u "čovjek". Ono što, međutim, ne mogu da promijene je osnovni zapis sa kojeg je jevrejska Biblija prevedena - i u kojem i dalje stoji riječ "Bog".

Nepouzdanost je stalan problem u Starom zavjetu, najistaknutiji primjer je nerazlikovanje između Boga i Satane! U 2. Samuelovoj knjizi 24:1 glasi:

„A Gospod se opet razgnevi na Izrailja, i nadraži Davida na njih govoreći: Hajde izbroj Izrailja i Judu.“

Međutim, i Dnevnici 21:1 tvrdi sljedeće:

„Ali usta sotona na Izrailja i navrati Davida da izbroji Izrailja.“

Uh, ko je onda to bio? Bog ili Sotona? Oba stiha opisuju isti historijski događaj, ali jedan govori o Bogu dok drugi o Satani. Postoji mala (ako ne i totalna) razlika.

Kršćani bi željeli da vjeruju da je Novi zavjet bez takvih problema, ali su nažalost prevareni. U stvari, postoji toliko puno kontradiktornosti da su pojedini autori posvetili čitave knjige ovoj temi. Na primjer, u Mateju 2:14 i Luki 2:39 se razlikuje oko toga da li je Isusova porodica pobjegla u Egipat ili Nazaret. Matej 6:9-13 i Luka 11 se razlikuju u terminima molitve "Oče naš". Mateja 11:13-14, 17:11-13 i Jovan 1:21 se ne slažu oko toga da li je Jovan Krstitelj bio Ilija.

Stvari se pogoršavaju kad uđemo u arenu navodnog raspeća: Ko je nosio krst - **Simon** (Luka 23:26, Mateja 27:32, Marko 15:21) ili **Isus** (Jovan 19:17)? Je li Isus nosio **crvenu kabanicu** (Mateja 27:28) ili **ljubičastu** (Jovan 19:2)? Jesu li rimski vojnici stavili **zuč** (Mateja 27:3) ili **miro** (Marko 15:23) u njegovo vino? Da li je Isus bio razapet prije **trećeg sata** (Marko 15:25) ili poslije **šestog sata** (Jovan 19:14-15)? Je li Isus sišao **prvog dana** (Luka 23:43) ili **ne** (Jovan 20:17)? Jesu li Isusove posljednje riječi bile: **"Oče! U ruke Tvoje predajem duh svoj."** (Luka 23:43) Ili su pak bile **"Svrši se"** (Jovan 19:30)?

Ovo su samo neke od dugog spiska biblijskih nedosljednosti, a one naglašavaju poteškoće vjerovanja u Novi zavjet kao svetog zapisa koji mora da bude bez ijedne greške.

Ipak, oni koji zaista vjeruju u svoje spasenje sa Novim zavjetom - kršćani su oni koji treba da odgovore na pitanje - Gdje je "Isus Krist i njegov nauk" u današnjem kršćanstvu? Ovo je krajnje pravedno pitanje. Sa jedne strane imamo vjeru nazvanu po Isusu Kristu, ali sa druge strane su načela kršćanstva tj. Trojstva u suprotnosti sa svime onime čemu je Isus propovijedao.

Znam, znam - oni od vas koji ne viču "Jeretik!" skupljaju drva za paljenje lomače. Ali čekajte. Spustite dolje vaša moćna oružja i slušajte. Kršćani tvrde da baziraju svoja učenja na kombinaciji

Isusovih i Pavlovih učenja. Problem je u tome što su ta dva učenja sve osim komplementarna (dopunjujuća). Zapravo, oni protivrječe jedno drugom.

Uzmite neke primjere: Isus je podučavao ljude zakonu Starog zavjeta, Pavle ga je negirao. Isus je propovijedao ortodoksnu jevrejsku vjeru, a Pavle misterije vjere. Isus je govorio o odgovornosti u vjeri; Pavle je predložio opravdanje vjerom. Isus je sebe opisao kao etničkog proroka; Pavle ga je definirao kao univerzalnog.¹ Isus je učio molitve Bogu, a Pavle je postavio Isusa kao posrednika. Isus je propovijedao Božiju jednoću, dok su teolozi Pavlove ideologije izgradili Trojstvo.

Zbog ovih razloga, mnogi učenjaci smatraju Pavla glavnim kvariteljem apostolskog kršćanstva i Isusovih učenja. Mnoge rane kršćanske sekte su imale ovakav stav, uključujući i sektu koja je postojala u 2. vijeku n.e. koja je bila poznata pod imenom "adoptionistička". Konkretno, svi oni su smatrali Pavla, jednog od najznačajnijih autora našeg Novog zavjeta - i smatrali su ga jeretikom prije nego apostolom.²

Lehman doprinosi:

"Ono što Pavle naziva kršćanstvom je bila čista jeres koja nije mogla biti bazirana na jevrejskoj ili esenskoj vjeri ili na učenju rabina Isusa. Ali, kako kaže Schonfield, Pavlova jeres je postala temelj kršćanskog pravoslavlja a legitimna crkva je bila odbačena

¹ Isus Krist je bio još jedan u dugom nizu poslanika koji su bili slati zalutalim Izraeliđanima. Kao što on to jasno potvrđuje: **Ja sam poslat samo k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog.** (Mateja 15:24). Kada je Isus poslao apostole na Božiji put, on ih je savjetovao: **Na put neznabožaca ne idite, i u grad samarjanski ne ulazite. Nego idite k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog.** (Mateja 10:5-6) Tokom svog misionarstva, nikada nije zabilježeno da je Isus uveo paganina (neznabošca) u monoteizam a zapravo je zabilježeno da je prvobitno ukorio paganina što je tražio njegove usluge, upoređujući ga sa psom. (Matej 15 : 22-28 i Marko 7: 25-30) Isus je bio pripadnik jevrejskog naroda, njegovi svi učenici su bili Jevreji i oni su usmjerili svoje misionarstvo ka Jevrejima. Čovjek se pita šta to predstavlja nama, onoj većini koja je uzela Isusa kao svog "ličnog spasitelja" i koja potiče od pagana, a ne od "izgubljenih ovaca doma Izrailjeva" kojima je Isus bio poslat.

² Ehrman, Bart D. Novi zavjet: Historijski uvod u rane kršćanske spise, 2004. Oxford University Press, str. 3

kao jeretička... Pavle je uradio nešto što rabin Isus nikada nije i što je odbijao da uradi. On je uputio Božije obećanje spasenja paganima; ukinuo je Mojsijev zakon, i spriječio je direktan pristup Bogu uvođenjem posrednika."³

Bart D. Ehrman, možda najveći mjerodavni naučnik tekstualnog kriticizma ovog vremena komentariše:

„Pavlovo mišljenje nije bilo univerzalno prihvaćeno ili, moglo bi se tvrditi, čak ni široko prihvaćeno... Što je još upečatljivije, Pavlova sopstvena pisma ukazuju da je u njegovom vremenu bilo istaknutih, iskrenih i aktivnih kršćanskih vođa koji su ispoljavali žestoko neslaganje sa njim po ovom pitanju i smatrali su da su Pavlovi stavovi korupcija prave Kristove poruke... Treba uvijek imati u vidu da u svom pismu Galaćanima Pavle ukazuje na to da je suočio Petra baš zbog takvih pitanja. (Gal. 2:11-14) Dakle, on se nije složio čak ni sa Isusovim najbližim učenicom Petrom u tim učenjima.“⁴

Komentarišući stavove nekih ranih kršćana u pseudo-klementinskoj literaturi, Ehrman je napisao:

„Pavle je ošteti istinsku vjeru na osnovu njegove kratke vizije koju je bez sumnje pogrešno protumačio. Stoga je Pavle neprijatelj apostola, a ne njihov nadređeni. On izlazi iz okvira vjere, on je jeretik koga treba zabraniti a ne apostol koga treba slijediti.“⁵

Drugi pak podižu Pavla na nivo sveca. Džoel Karmikael sigurno nije jedan od takvih:

"Mi smo čitavim Univerzumom udaljeni od Isusa. Ako je Isus došao da **samo ispuni zakon Poslanika (proroka)**" (*Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim*"), ako je mislio da "**neće nestati ni najmanje slove ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši**" - da je glavna zapovijest bila: "**Čuj Izrailju, Gospod je Bog naš**

³ Lehmann, Johannes, 1972. Raport o Isusu, preveo Michael Heron, London: Souvenir Press, str. 128, 134.

⁴ Ehrman, Bart D. 2003, Izgubljena kršćanstva, Oxford University Press, str. 97-98

⁵ Ehrman, Bart D. 2003. Izgubljena kršćanstva. Oxford University Press, str. 184.

Gospod jedini" ... i da "Niko nije blag osim jednog Boga." ... šta li bi tek pomislio o Pavlovom radu! Pavlov trijumf je značio konačno uništenje historijskog Isusa; on stiže do nas balsamovan u kršćanstvu kao muha u ćilibaru.⁶

Dr. Johanes Veiss također kaže:

"Dakle vjera u Krista onako kako su je smatrale rane crkve i Pavle je bilo nešto sasvim novo u poređenju sa učenjima Krista; to je bila nova vrsta religije."⁷

Zaista nova vrsta religije. I stoga se i postavlja pitanje: Gdje se nalazi Krist u kršćanstvu? "Ako je kršćanstvo religija Isusa Krista, gdje su onda Zakoni Starog zavjeta i strogi monoteizam rabina Isusa i njegovog ortodoksnog judaizma? Zašto kršćanstvo propovijeda da je Isus Božiji sin kada je Isus sebe nazvao "sin čovječiji" 88 puta u Bibliji, a niti jednom je nazvao sebe "Božijim sinom"? Zašto kršćanstvo uvodi ispovijedanje svećenicima, i zašto se molitve upućuju svecima, Mariji i Isusu kad je Isus učio svoje sljedbenike:

"Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje" (Matej, 6:9)

I ko je postavio papu? Naravno da nije Isus. Tačno - moguće je da je nazvao Petra kamenom na kojem bi sagradio svoju crkvu. (Matej 16:18-19)

Međutim, samo pet stihova kasnije nazvao je Petra "satanom" i "uvredom". I nemojmo zaboraviti da se ovaj "kamen" tri puta odrekao Isusa poslije njegovog hapšenja - što na loš način svjedoči o Petrovoj posvećenosti novoj crkvi.

Da li je moguće da su kršćani od tada počeli da negiraju Isusa? Transformišući Isusov strogi monoteizam u Pavlovu teologiju Trojstva, zamjenjujući rabinov (Isusov) Zakon Starog zavjeta Pavlovim "opravdanjem vjere", uvođenje vjerovanja Isusovog

⁶ Carmichael, Joel, M.A. 1962. Isusova smrt. New York: The Macmillan Company, str. 270.

⁷ Weiss, Johannes, 1909. Pavle i Isus (preveo svećenik H.J. Chaytor) London and New York; Harper and Brothers, str. 130.

stradanja za grijehе čovječanstva, umjesto pojedinačne odgovornosti svakog čovjeka za svoje grijehе, onako kako je Isus i propovijedao, zatim odbacivanje Isusove ljudske prirode za Pavlov koncept Isusa sa božanskim odlikama - onda moramo da se zapitamo na koji tačno način kršćanstvo slijedi propovijedanje njegovog Poslanika (proroka)?

Paralelno pitanje je odrediti koja religija zaista poštuje Isusova izvorna učenja koja i danas nalazimo u Bibliji? Da vidimo: Koja religija poštuje Isusa kao proroka (poslanika) i kao čovjeka? Koja religija se pridržava striktnog monoteizma, Božijih zakona i koncepta direktne odgovornosti Bogu? Koja religija poriče posrednike između čovjeka i Boga?

Ako ste na ova pitanja odgovorili: "Islam" bili biste u pravu. Mi zaista nalazimo da su učenja Isusa Krista bolje izražena kroz praksu u islamu nego u kršćanstvu.

Ovo pitanje, međutim, ne treba da bude zaključak nego uvod.

Oni koji shvate da se njihova želja za traženje istine povećala prethodnom diskusijom bi trebali da razmotre ovo pitanje ozbiljno, da otvore svoj um i da onda...istraže dalje!

Dr. Laurenc B. Brovn

Kontakt: BrovnL38@yahoo.com

Autor je sljedećih knjiga: „Prva i posljednja zapovijest“, „Istinsko svjedočenje“, „Osмо pomjеranje“, i drugo izdanje „Prve i posljednje zapovijesti“ (drugo izdanje, knjiga koja je ponovo napisana i podijeljena na „Zabluda“, i nastavak pod imenom „Upućen“).

